TORAH OHR · PARSHAS MIKEITZ · MAAMAR 3

ענין חנוכה

The subject of Chanukah

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA
likuteitorah.com/torah-ohr/mikeitz/3/

1 ענין חנוכה. הנה קבעו הנס בנרות. משא"כ בשאר נסים בפסח ביציאת מצרים תאכלו מצות בפורים ימי משתה ושמחה כנגד הגלות שהיה ג"כ גופני במצרים בחומר ובלבנים ובימי המן בקש להשמיד כו' ושללם לבוז

The subject of Chanukah. Now, [the Sages] established [the commemoration of] the miracle with lights. This is not so with the other miracles: on Pesach, [commemorating] the Exodus from Egypt, "you shall eat matzos"; on Purim, "days of feasting and joy" — corresponding to the exile, which was also physical: in Egypt, "with mortar and with bricks"; and in the days of Haman, he sought "to destroy…" and "to take their spoil for plunder."

משא"כ בחנוכה שהיו ישראל שרוים על אדמתם ולא גלו מארצם רק גלות התורה להשכיחם תורתך ולהעבירם חוקי רצונך לפיכך קבעו בנרות על שם הפסוק (משלי ו) כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר.

This is not so with Chanukah, when Israel dwelt on their own land and were not exiled from their country; there was only an exile of the Torah, "to make them forget Your Torah and to make them transgress the statutes of Your will." Therefore [the Sages] established [the commemoration] with lights, on account of the verse (Proverbs 6), "For a mitzvah is a lamp and the Torah is light, and the reproofs of discipline are the way of life."

ולהבין ענין פסוק זה וגם סיפא דקרא דכתיב ודרך חיים וגו'. צריך ביאור איזה דרך חיים הוא מלבד התורה והמצות האמורה למעלה בפסוק.

And [we need] to understand the meaning of this verse, and also the end of the verse, where it is written, "and the way of life…". It requires explanation: what "way of life" is there besides the Torah and the mitzvos mentioned earlier in the verse?

2 והענין כי מה שהמשיל המצוה לנר והתורה לאור הוא מובן שכמו שהנר נקרא על שם השמן כלשון רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] נר של שמן נר של שעוה.

The explanation is this. That [the verse] likens the mitzvah to a lamp and the Torah to light is understood: just as the lamp is named after the oil, as in the language of our Sages, of blessed memory, "a lamp of oil, a lamp of wax,"

הנה אע"פ [אף על פי] שהשמן אין בו אור מצד עצמו ואדרבה הוא מכבה את אור הנופל לתוכו מ"מ ממנו ועל ידו נמשך להב שלהבת האור הנאחז בפתילה במעט שמן הנמשך אחר הפתילה

then, although the oil has no light of its own, and on the contrary, it extinguishes a light that falls into it, nevertheless from it and through it is drawn the blaze of the flame of light that takes hold on the wick, by the little oil that is drawn up after the wick.

שהרי בכלות השמן נכבה האור.

For indeed, when the oil runs out, the light goes out.

ככה ממש היא המצוה הגם שהוא רצון המלך בלי שום טעם ודעת ואין בה שום השגה מ"מ ממנה ועל ידה נמשך ונתגלה אור החכמה

Exactly so is the mitzvah: although it is the will of the King, without any reason or understanding, and there is no comprehension in it at all, nevertheless from it and through it the light of Chochmah is drawn down and revealed.

זו תורה שבע"פ [שבעל פה] דאורייתא מחכמה נפקת והחכמה והבנה בתורה שבעל פה הוא רק להבין ולהשיג פי' וטעם המצות כל מסכת לפי ענינה.

This is the Oral Torah, for "the Torah issues from Chochmah"; and the Chochmah and understanding in the Oral Torah are only to understand and comprehend the explanation and reason of the mitzvos, each tractate according to its subject.

וביאור ענין זה דרך פרט בעבודת ה'.

And [now for] the explanation of this matter in detail, in the service of G-d.

הנה כתיב (שמות ל) בבקר בבקר בהטיבו את הנרות יקטירנה ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה. ולהבין למה גבי בבוקר כתיב בהטיבו ובבין הערבים בהעלות.

Now it is written (Exodus 30), "Every morning, when he tends (be-heitivo) the lamps, he shall burn it [the incense]; and when Aharon kindles (be-haalos) the lamps at dusk, he shall burn it." We need to understand why regarding the morning it says "when he tends," and regarding dusk "when he kindles."

הנה כנסת ישראל מקור נשמות ישראל נקרא' [נקראת] בשם מנורה והיא מקשה שכל ישראל הם באחדות והיא מתחלקת לשבעה נרות.

Now, the Congregation of Israel, the source of the souls of Israel, is called by the name "Menorah." It is [made] of one hammered piece, for all Israel are in unity, and it divides into seven lamps.

כי דרך פרט יש ששים רבוא נצוצו' כלליי' שכל ניצוץ מתחלק לששים רבוא נצוצות פרטיות כמבואר בתניא ודרך כלל נכללו בשבעים נפש שירדו אבותינו למצרים.

For in particular, there are six hundred thousand general sparks, each spark dividing into six hundred thousand particular sparks, as is explained in Tanya; and in general, they are included in the seventy souls with which our forefathers went down to Egypt.

3 וכלל מן הכלל נק' בשם שבעה נרות דהנה אהרן שושבינא דמטרוניתא הוא אהרן כהן לאל עליון משבע' רועים המפרנסים ומשפיעים אלהותו יתּ' בכנסת ישראל שיאירו באור האהבה להתלהט אליו יתּ'

And the most general [division] of the general is called by the name "seven lamps." For Aharon, "the groomsman of the Queen (Matronita)," is "Aharon, priest of G-d Most High," one of the seven shepherds who sustain and bestow His G-dliness, may He be blessed, upon the Congregation of Israel, so that they shine with the light of love, to blaze up toward Him, may He be blessed,

בכלות הנפש כשלהבת העולה מאליה ולקיים מצות ואהבת שמקבלים עליהם בק"ש [בקריאת שמע] שיהי' [שיהיה] כך באמת לאמתו תקוע בלב כל אחד ואחד מישראל שהאדם מצד עצמו מאחר שהוא מגושם ומלובש בענינים גשמיים לא היה יכול לולי הקב"ה עוזרו.

with the expiring of the soul, like a flame that rises of itself; and to fulfill the mitzvah of "You shall love," which they take upon themselves in the Shema, so that it be so in utmost truth, fixed in the heart of each and every one of Israel. For a person on his own, since he is corporeal and clothed in physical matters, would not be able [to do so] were it not that the Holy One, blessed be He, helps him.

4 והעזר הוא אהבה הבאה מלמעלה להמשיכו אליו. וזהו בחי' בהעלות ובהטיבו. כי הנה אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] אע"פ [אף על פי] שהאש יורד מן השמי' מצוה להביא מן ההדיוט.

And the help is a love that comes from above, to draw him to Him. This is the level of "when he kindles" and "when he tends." For our Sages, of blessed memory, said: "Although the fire comes down from heaven, it is a mitzvah to bring [fire] from an ordinary [source]."

פי' הדיוט הוא האהבה שאדם לוקח מחמת העולמות מבחי' מלכותו ית' שהוא מלך גדול ונורא על כל העולמות עליונים ותחתונים

Explanation: the "ordinary" [fire] is the love a person acquires on account of the worlds, from the level of His sovereignty, may He be blessed, that He is a great and awesome King over all the worlds, higher and lower.

וכל צבא השמים לך משתחוים ואלף אלפין ורבו רבבן קדמוהי כו' כמבואר בגמרא ובזוהר בביאור ענין רבוי העולמות וגדולתו.

And "all the host of heaven bow down to You," and "a thousand thousands [serve Him] and ten thousand times ten thousand [stand] before Him…," as explained in the Gemara and in the Zohar, in explaining the multitude of the worlds and His greatness.

5 וע"ד זה תקנו חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] לומר בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] לפני ואהבת. כי הנה אנו אומרים יחיד חי העולמים מלך משובח ומפואר עדי עד שמו הגדול כו'. פי' יחיד הוא למעלה מבחי' אחד.

Along these lines our Sages, of blessed memory, instituted saying "Blessed be the name of the glory of His kingdom forever and ever" before "You shall love." For we say, "Singular One, life of the worlds, King, praised and glorified forever and ever is His great Name…." Explanation: "Singular" (Yachid) is higher than the level of "One" (Echad).

כי אחד היינו כמאמר רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] שהוא אחד בשמים ובארץ ובד' רוחות העולם כי כל העולמות עליוני' [עליונים] אינם תופסים מקום להיות יש ודבר נפרד בפני עצמם וכולא קמי' [קמיה] כלא וכאין נגדו חשיבי ממש ואין עוד מלבדו.

For "One" means, as our Sages, of blessed memory, said, that He is One in the heavens and on earth and in the four directions of the world; for all the higher worlds occupy no place [of their own], to be an entity and a thing separate in its own right, and "all before Him are as nothing," and they are truly accounted as naught before Him, and there is nothing else besides Him.

לכן נקרא אחד והיינו כשמעריכין אותו נגד העולמות. אבל יחיד פי' הוא יחיד ומיוחד בפני עצמו והוא לבדו הוא ואינו בגדר העולמות כלל.

Therefore He is called "One," and this is when He is measured against the worlds. But "Singular" means that He is singular and unique in Himself, He alone, and not within the category of worlds at all.

6 וחי העולמים מלך פי' שכל חיות העולמות שמחיה את כולם ומהווה את כולם עליונים ותחתונים אינו אלא בשביל שהוא מלך וכולם מקבלים חיות מבחי' מלכותו ית' בעבור היותו מלך עליהם.

And "life of the worlds, King" means that all the life-force of the worlds, by which He gives life to them all and brings them all into being, higher and lower, is only because He is King, and they all receive life-force from the level of His sovereignty, may He be blessed, because He is King over them.

וכן מה שמשובח ומפואר דהיינו השבח מחמת שמשיגים גדולתו הוא עדי עד כי לגדולתו אין חקר ולמעלה יש שבח אחר שבח ועילוי אחר עילוי עד אין קץ ואין תכלית והכל הוא בעבור שמו הגדול

So too, that He is "praised and glorified" — that is, the praise [that comes] because they grasp His greatness — is "forever and ever," for "His greatness is unsearchable," and above there is praise after praise and elevation after elevation without end and without limit; and all this is because of "His great Name."

כי להיות נקרא שמו ומלכותו עליהם בלבד הוא ואינו יכול לנגוע לבחי' עצמותו ומהותו כלל

For [all this is] only so that His Name and His sovereignty be called upon them; and it cannot touch the level of His essence and being at all,

כי לית מחשב' תפיס' [תפיסא] בי' [ביה] כלל שהוא יחיד ומיוחד ונשגב שמו לבדו כדכתיב מלכותך מלכות כל עולמים.

for "no thought can grasp Him" at all, since He is singular and unique, and "His Name alone is exalted," as it is written, "Your kingdom is a kingdom of all worlds."

7 וזהו במקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו. כדכתיב המשפילי לראות בשמים ובארץ שאצלו יתי' נחשב זאת להשפלה ולענוה להחיות רוח שפלים.

This is [the meaning of] "In the place where you find His greatness, there you find His humility," as it is written, "Who lowers Himself to look upon the heavens and the earth": for to Him, may He be blessed, this is accounted a lowering and humility, "to revive the spirit of the lowly."

וכן מה שכתוב סומך נופלים ורופא חולים וזוקף כפופים וכל הממלכה נקרא בשם ארץ להיות כארץ הלזו השפלה שירדה ממקום כבודה להיות מלך שמו נקרא.

So too what is written, "He supports the fallen, heals the sick and raises the bowed." And the whole [level of] kingship is called by the name "earth," being like this lowly earth: it has descended from its place of glory so that He be called by the name "King."

8 ולכן זאת יבין כל יציר בשומו אל לבו וירחיב דעתו בגדולתו יתי ונפלאות מעשיו ברבוי העולמות עד אין חקר הנה ישכיל שזהו ענותנותו יתי ואין ערוך אליו שאינו בגדר עלמין כלל.

Therefore every creature will understand this: when he takes it to heart and broadens his mind in His greatness, may He be blessed, and the wonders of His works in the multitude of the worlds without limit, he will grasp that this is His humility, may He be blessed, and there is no comparison to Him, for He is not within the category of worlds at all.

9 והוא השוה ומשוה קטן וגדול ממילא תתלהט ותתלהב נפש ולב לאור באור האהבה בכל נפשך ממש לצאת מגדר העולמות כמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ כלה שארי ולבבי.

And He is "the One Who is equal and makes equal small and great." As a result, the soul and heart will blaze and flame up to shine with the light of love, "with all your soul" in truth, to go out of the confines of the worlds, as it is written, "Whom do I have in heaven [but You]? And besides You I desire nothing on earth; my flesh and my heart yearn."

וזהו ואהבת את ה' אלקיך כי אהבה משרש אבה שהוא מלשון חפץ ורצון.

This is [the meaning of] "You shall love Havayah your G-d": for ahavah (love) is from the root avah, which means desire and will.

דהיינו רעותא דלבא שיהי' [שיהיה] ה' אלקיך ולדבקה בו ממש וע"י אתערותא דלתתא זו יחול עליו אור האהבה מלמעלה להגדיל מדורת אש האהבה בלבו יותר מכדי כח אנושי ושרש נשמתו שהיא בגדר וגבול ונברא

That is, the will of the heart that Havayah be "your G-d," and to cleave to Him in truth. And through this arousal from below, the light of love from above will rest upon him, to enlarge the blaze of the fire of love in his heart beyond the measure of human strength and [of] the root of his soul, which is within limit and boundary and created,

לקרבה אל ה' ממש וביטול אליו במציאות ממש ע"י בחינת אהרן כהנא רבא

so as to draw near to G-d in truth, and [to] self-nullification (bittul) before Him in actual existence, through the level of Aharon the High Priest.

כי ואהבת בגמטריא ב' פעמים אור ונקרא' [ונקראת] בחינה זו בהטיבו שמטוב וחסד עליון משפיע על רוח שפלים להטיב ולהגדיל את האהבה שלמטה.

For ve-ahavta ("you shall love") equals in numerical value twice or ("light"). And this level is called "when he tends (be-heitivo)," for from the supernal goodness (tuv) and kindness He bestows upon the spirit of the lowly, to make good (leheitiv) and to enlarge the love below.

אך הנה באמת גם אתערותא דלתתא כנ"ל אשר יחפוץ האדם לדבקה בו ממש גם זאת מתת אלקים היא לא לפי כח נפש האדם ומזגו ותכונתו

But in truth, the arousal from below too, as [explained] above, that a person should desire to cleave to Him in truth, this too is a gift of G-d, not according to the strength of the person's soul, his temperament and his nature.

ונקרא' [ונקראת] בחינת ובהעלות אהרן שאהרן העליון הוא הנותן כח בכנסת ישראל לעורר את האהבה זו.

And this is called the level of "and when Aharon kindles (be-haalos)," for the supernal Aharon is the one who gives strength to the Congregation of Israel to awaken this love.

וזהו בין הערבים שהוא מדת ערב ולילה וחשך מצד עצמו שאין בו אור. אבל מדת בוקר שהוא מדת אברהם איש החסד כמ"ש וישכם אברהם בבקר הוא בחינת בהטיבו.

This is "at dusk," which is the attribute of evening, night and darkness, which of itself has no light. But the attribute of morning, which is the attribute of Avraham, the man of kindness, as it is written, "And Avraham rose early in the morning," is the level of "when he tends."

(ועמ"ש לקמן בד"ה רני ושמחי בענין רננא ברמשא ושמחה בצפרא) והנה מי זה האדם שיגיע עד הלום שיגיע אליו בחי' אהרן העליון. אך הוא ע"י תורה ומצות.

(And see what is written below in the maamar beginning "Sing and rejoice," on the subject of "song in the evening and joy in the morning.") Now, who is the person who can reach this far, that the level of the supernal Aharon should reach him? But it is through Torah and mitzvos.

כי נר מצוה שהמצות נמשכין ממקום גבוה מאד נעלה. ולפיכך אין בהם השגה כלל כמשל השמן הנ"ל שאין נכנסים בפנימיות נפשם רק בבחי' מקיף עליהם מלמעלה

For "a mitzvah is a lamp," since the mitzvos are drawn from a very high and exalted place. Therefore there is no comprehension in them at all, like the analogy of the oil above; for they do not enter the inwardness of their soul, but only as something encompassing them from above,

כמ"ש שום תשים עליך מלך כמו מלך המושל על עמו והוא גבוה עליהם והם עושין רצונו בלי טעם ודעת כי מצות המלך היא ולב מלכים אין חקר ההשגה שבעבורם נצטוו

as it is written, "You shall surely set a king over you": like a king who rules over his people and is high above them, and they do his will without reason or understanding, for it is the command of the king, and "the heart of kings is unsearchable": [so is] the understanding for whose sake they were commanded.

רק מ"מ הוא ע"ד משל כאדם שתופס את המלך באחד מאבריו וממשיכו אליו הנה גם חיותו שבקרבו נמשך אחריו כך כתיב וימינו תחבקני.

Yet nevertheless it is, by way of analogy, like a person who grasps the king by one of his limbs and draws him to himself: the king's life-force within him is drawn along after him too. So it is written, "and His right hand embraces me."

כי הנה רמ"ח מ"ע [מצות עשה] הם רמ"ח אברין דמלכא וע"י המשכת המצות ממילא נמשך אחריו בחי' יחודו ית' בעצמו ובכבודו בבחינת יחודו כנ"ל:

For the 248 positive commandments are the 248 limbs of the King; and through drawing down the mitzvos, there is drawn after it, as a matter of course, the level of His unity, may He be blessed, in His own Self and glory, in the level of His unity, as [explained] above.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/mikeitz/3/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok